

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 21 (3)

IZDAN 1 MARTA 1938.

PATENTNI SPIS BR. 13890

Norddeutsche Kabelwerke Aktiengesellschaft, Berlin — Neukölln, Nemačka.

Vazdušnim prostorom izolisani električni vod.

Dopunski patent uz osnovni patent br. 13886.

Prijava od 20. jula 1936.

Važi od 1. septembra 1937.

Naznačeno pravo prvenstva od 18. maja 1936 (Nemačka).

Najduže vreme trajanja do 31. avgusta 1952.

Pronalazak se odnosi na vazdušnim prostorom izolisani električni vod. U osnovnom je patentu br. 13886 opisan vazdušnim prostorom izolisani električni vod, kod kojeg je jezgreni sprovodnik držan jednim koncem u svome položaju, dok se spolja nalazeći se nosač sastoji iz sistema zavrtanjskih namotaja.

Kod jednog takvog voda po osnovnom patentu noseći konac obuhvata sprovodnik na srazmerno velikim rastojanju. Cilj ovog pronalaska jeste, da se izvedeni vod učini otpornijim. Kod voda po osnovnom patentu dalje postoji opasnost da pri prekidu nosećeg konca držanje sprovodnika nije više dovoljno, tako, da se ovaj pomera u odnosu prema spoljnjem nosaču, usled čega se osim drugih nezgoda nepovoljno utiče i na električne osobine voda.

Ova se nezgoda po pronalasku otklanja time, što se u sledećem kao omotač označeni nosač sastoji iz jednog sa više hodova i jednog suprotno motanog sa jednim hodom zavrtanjskog namotaja. Na ovaj je način moguće, da se srednji sprovodnik drži sa više konaca jedan od drugog nezavisno utisnutih u proseke zavrtanjskog namotaja sa više hodova. Broj konaca odgovara broju hodova zavrtanjskog namotaja trake sa više hodov. Ako n.pr. za zavrtanjski namotaj iz trake sa više hodova budu upotrebljene dve trake, tako, da se dobija zavrtanjski namotaj iz

trake sa dva hoda, tada se upotrebljuju i dva nezavisno jedan od drugog vodenih konaca za držanje sprovodnika u nosaču. Postoji nezavisno od mehanički otpornijeg izvođenja (konstrukcije) u odnosu prema vodu po osnovnom patentu još u toliko veća sigurnost, što kod kidanja jednog nosećeg konca uvek još drugi konac obezbeđuje držanje unutrašnjeg sprovodnika. Osim toga su rastojanja, u kojima noseći konac dodiruje unutrašnji sprovodnik, manja no kod voda po osnovnom patentu. Ali se i pored toga ovim rasporedom ne vrši nikakvo smetajuće smanjenje kapaciteta voda.

Da bi se osim toga naročito utvrdili odeljci konca za držanje koji se dobijaju na ukrsnicama namotaja iz trake, namotani su jedan ili više tankih slojeva traka, prvenstveno iz kakve materije sa veoma malim dielektričnim gubicima.

Pronalazak je radi primera pokazan na priloženom nacrtu.

Sa B su obeležena dva u istom smeru zavrtanjska namotaja iz traka, preko kojih se nalazi suprotno motani zavrtanski namotaj A iz trake. Sprovodnik M je držan u svome položaju pomoću dva sa D obeležena noseća konca. Umesto dva namotaja B trake i dva noseća konca D može biti upotrebljeno i više namotaja iz traka i konaca, iz čega se dobijaju gore navedene koristi.

Umesto konaca mogu prema okolno-

stima biti upotrebljene i uzane trake iz kakve podesne dielektrične materije.

Patentni zahtevi:

1.) Vazdušnim prostorom izolisani električni vod, kod kojeg je sprovodnik kakvim koncem držan koncentrično prema spoljnjem nosaču koji se sastoji iz zavrtanjskih namotaja, po osnovnom patentu br. 13886, naznačen time, što se omotač sastoji iz jednog sa više hodova i suprotno motanog sa jednim hodom zavrtanjskog namotaja iz trake, a srednji se sprovodnik

drži komadima konca koje su nezavisno jedan od drugog utisnuti u proseke zavrtanjskog namotaja sa više hodova, pri čemu broj konaca odgovara broju hodova zavrtanjskog namotaja iz trake sa više hodova.

2.) Vazdušnim prostorom izolisani električni vod po zahtevu 1, naznačen time, što su preko omotača namotani jedan ili više tankih slojeva trake, prvenstveno iz kakve materije sa veoma malim dielektričnim gubitcima, koji utvrđuju odeljke konca za držanje koji dobijaju na ukrsnicama namotaja trake.

